

Troens Huse og Dødens Haver

Af Leif Arffmann

Den 14. og 15. September i år afholdtes atter Bygningskulturens Dag i Skov- og Naturstyrelsens regi. Temaet i år var "Troens Huse og Dødens Haver", hvilket naturligt henledte offentlighedens opmærksomhed på kirkebygninger og kirkegårde. Foreningen for Kirkegårdskultur var inddraget i det forberedende arbejde i Nationalkomiteen for Bygningskulturens Dag sammen med repræsentanter for bygningskulturelle foreninger og instanser.

I skrivende stund er disse dage ikke afviklet, men det forberedende arbejde giver grund til nogle betragtninger om kirkegårdens plads i den danske bevidsthed. Der har vist sig stor interesse blandt landets menighedsråd for at vise kirke og kirkegård frem ved et sådant særligt og forventeligt landsdækkende arrangement. Mange steder arrangeres vandringer og foredrag, og først bagefter ved vi, om sådanne "styrede" kulturfremstød giver mening.

Det rejser spørgsmålet: Hvad er kirkegården ifølge den offentlige mening? Men også spørgsmålet: Hvad er kirkegården for det enkelte menneske? Her kan gives et offentligt svar, når det gælder kirkegården som et teoretisk anliggende eller et privat svar, når jeg har mistet et menneske, jeg holder af, men både det offentlige og det private hører med, når talen er om kirkegården. Og denne problemstilling bør derfor passes ind også i et landsdækkende arrangement.

Jeg fornemmer, at det er særdeles vigtigt, at kirkegårdene bliver betragtet som en del af den danske kulturarv, og det er derfor også mit indtryk, at tilrettelæggelsen af Bygningskulturens Dag har været medvirkende til, at der i det lokale samfund er sket en genopdagelse af kirkegården som en naturlig del af den kulturarv, som vi bør være stolte af og være med til at bevare.

Nu er kirkegården mere end blot kulturarv. Kirkegården er også sit eget liv, og der gøres brug af kirkegården, så-

The European Heritage Days

A Council of Europe initiative with the support of the European Union

Les Journées européennes du Patrimoine

Une initiative du Conseil de l'Europe,

avec le soutien de l'Union Européenne

ledes at den ikke uden videre kan betragtes som blot en museumsgenstand. Derfor kan der ikke blot opsættes storladne hensigtserklæringer, om at kirkegården er åben for almindelig besøg, uden at have kirkegårdens mange funktioner med i baghovedet. Naturligvis er kirkegården åben for besøg, men som der fortsat står ved indgangen til de fleste kirkegårde, så er den et indviet sted, og det betyder, at kirkegården også er stedet for mangehånde følelser af privat art. Disse kan ikke altid forenes med den kulturturismæssige betragten og fotografering af de interessante genstande og seværdigheder.

Det er Skov- og Naturstyrelsens fortjeneste, at der sættes fokus på kirkegårdene, og at disse bliver en naturlig del af det samlede bygningskulturelle billede. Det kan vi

kun være tjent med, og det skal der her lyde en tak for.
Men vi skal samtidig fortælle, hvad kirkegården også er:
En arbejdsplads, det geografiske sted for menneskers
sorg, en have for minder o.s.v. At få alle disse aspekter
med kan blive opgaven i de kommende år.

*Leif Arffmann, Vejle.
Provst for Vejle provsti og
formand for Foreningen for Kirkegårdskultur.*